ПАМ'ЯТАЙМО МИНУЛЕ – 200-річчя НЕЗАЛЕЖНОСТИ ЗСА
100-річчя АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ – БУДУЄМО МАЙБУТНЄ

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXII. Ч. 167. TWO SECTIONS (SECTION 1) ЦЕНТІВ 20 CENTS ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СУБОТА, 6-го ВЕРЕСНЯ (SEPTEMBER) 1975 No. 167. VOL. LXXXII.

ПРЕДСТАВНИКИ ОРГАНІЗАЦІЙ В НЮ ЙОРКУ ВІДБУЛИ НАРАДУ – В СПРАВІ МАНІФЕСТАЦІЇ

Ню Йорк (в. л.) — Понад 60 представників українських організацій Великого Ню Йорку і сусідніх стейтів відбули тут в середу, 3-го вересня, чергову нараду в справі програми великої Всенародної Маніфестації, яку з нагоди 200-річчя Американської Незалежности, 100-річчя Українського Поселення в ЗСА і Дня Української Жінки-Політв'язня організує в Ню Йорку 21-го вересня ц. р. місцевий Комітет 200-річчя ЗСА, що його очолює д-р Іван Флис, спільно з Комітетом Об'єднаних Українсько-Американських Організацій Метрополії, Відділом Українського Конгресового Комітету Америки.

Учасники наради, яку розпочато молитвою, що її провів о. Христофор Войтина, ЧСВВ, заслухали звідомлення пані Галини Сміндак про українську участь у Фестивалі 200-річчя Американської Незалежности, зорганізованому управою міста Ню Йорк 4-го липня ц. р. і висловили їй подяку за великий вклад праці у підготову тієї імпрези. Згідно з опінією звітодавця, українська група, хоч і не велика числом, зробила велику пропагандивну роботу, що було відмічено також пресою та іншими інформаційними засобами.

Про справи, зв'язані з Маніфестацією в дні 21-го вересня, інформували мгр Роман Гуглевич, мгр Іван Базарко, голова програмової комісії і поодинокі голови комісій. Згідно з цими інформаціями, головними доповідачами на Маніфестації, яка розпічнеться о год. 2-ій по полудні (збірка о год. 1-ій на 58-ій вулиці біля 5 евеню), будуть у першій частині проф. д-р Лев Добрянський і д-р Марія Бек, а сенатор Джеймс Баклі і конгресмен Маріо Біяджі та інші евентуальні американські гості виголосять короткі привітання. У другій частині, біля Об'єднаних Націй, якою відзначатиметься День Жінки-Політв'язня, головними промовцями будуть мгр Уляна Целевич, сенатор Павло Юзик та конгресмен Маріо Біяджі. Пороблено старання, щоб в Маніфестації взяли участь губернатор стейту Гю Кері, конгресменка Мілісент Фенвік з Ню Джерзі, конгресмен Христофер Дадд з Коннектикату, мейор Ню Ню Йорку Абрагам Бім та інші особистості. Організатори надіються, що в Маніфестації візьме участь бодай 15 тисяч українців з громад Східнього побережжя ЗСА. Щоб маніфестаційний похід був найбільш кольоритним, Комітет просить усіх учасників прикрашувати свій одяг національними барвами, вдягати вишивані сорочки, блюзки, краватки тощо. Похід очолюватимуть козаки на конях, за ними дівчата в національних одягах нестимуть емблему 200-річчя ЗСА, прикрашену українськими національними барвами, а потім підуть: прапори, американське і українське духовенство, представники центральних організацій, комбатанти, молодечі організації — СУМА, Пласт, ОДУМ, танкові ансамблі в національних одягах, молодь Академії св. Юра, суспільно-громадські і жіночі організації, реґіональні групи тощо. В поході візьмуть участь також дві оркестри. Підготовчий Комітет і Комітет Року Жінки підготовляють відповідну літературу, яка вияснюватиме нашим співгромадянам ціль Маніфестації та наш вклад в розбудову Америки на протязі останніх 100 років.

Представники СВУ хотіли б знати „де поділися кадри д-ра В. І. Гришка"

Представники Президії СВУ ред. Валентин Коваль (зліва) і ред. Олекса Калиник під час відвідин у „Свободі".

Публікація в „Свободі" (чч 110-118, червень 1975) порядком дискусії міркувань попереднього діючого і тепер почесного голови Української Революційно-Демократичної Партії (УРДП) д-р В. І. Гришка п. з.: „Час на зміни і час на перегляд", викликала широкий відгомін серед читачів. Деякі із цих дискусійних голосів були надруковані, а деякі не були надруковані з уваги на те, що були повторенням уже висловлених і опублікованих завваг, або з інших причин не надавались до друку. До цих останніх належала і відповідь провідних діячів Спілки Визволення України (СВУ), голови її Президії ред. Валентина Коваля та ред. Олекси Калиника, завваги яких відносились не до опублікованих тепер міркувань д-ра В. І. Гришка, а тільки до його попередніх виступів і тверджень, зокрема до — як це заявляють представники СВУ — колишніх рекомендацій д-ра В. І. Гришка, щоб українську визвольну політику в Україні базувати на свідомих свого українства „кадрах членів комуністичної партії", про які вже немає згадки в опублікованих тепер міркуваннях д-ра Гришка. Саме ці справи й були темою довшої конференції, що її мали ред. В. Коваль і ред. О. Калиник з редакторами „Свободи" під час своїх недавніх відвідин в редакції.

ВИКЛАДИ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ У РАТҐЕРСІ

Нюарк. — Тут у Ратґерському університеті вперше у 1971-му році введено виклади української мови для початкуючих і більш заавансованих студентів. У 1973-му році введено виклади української літератури. Цього р. проходитиме навчання української літератури у вівтірки і четверги від 11.30 ранку до 12.45 по полудні. Можна ще записуватись у викладача проф. Євгена Федоренка або у голови відділу іноземних мов проф. Мері Коллінс.

КОНҐРЕС ПОВЕРНУВСЯ З ВАКАЦІЙ, ПРОДОВЖУЄ ПРАЦЮ

Вашінґтон. — Члени обох Палат Конґресу у середу, 3-го вересня, повернулися із одномісяцних літніх вакацій і плянують негайно розглядати дві дуже важливі справи, а саме, енерґетичну проблему та щойно досягнене домовлення між Ізраїлем і Єгиптом щодо сепарації їхніх військових частин на Сінайському півострові.

Щодо енерґетичної проблеми, законодавці мають рішити чи погодитися на компроміс, запропонований президентом Фордом і сенатором Майком Менсфілдом, лідером Демократичної більшости в Сенаті, щодо продовження урядової контролі над цінами американських нафтових продуктів принаймні на 30-45 днів, після чого мало б наступити поступенне знесення цієї урядової контролі.

Конґрес також присв'ятить багато уваги договорові між Ізраїлем і Єгиптом, зокрема тим постановам, які стосуються можливої безпосередньої ролі ЗСА на Близькому Сході. Деякі законодавці вже тепер заявилися проти пропозиції, щоб коло 200 американських цивільних осіб займали кілька постів між військовими лініями Ізраїля та Єгипту із завданням попереджувати про несподіваний напад однієї зі сторін. Вони твердять, що присутність американців на тих постах може потягнути за собою серйозні наслідки для Америки, якщо між Ізраїлем і Єгиптом прийшло б до нової війни.

Республіканські члени обох Палат Конґресу в більшості схвалюють пропозиції державного секретаря Генрі Кіссінджера, які збільшать впливи ЗСА на Близькому Сході. Провідні законодавці обох партій мали в четвер, 4-го вересня, відбути нараду з Кіссінджером і президентом Фордом в справі ізраїльсько-єгипетського домовлення, а секретар Кіссінджер має наступного тижня свідчити в цій справі перед комісіями для закордонних справ обох Палат Конґресу.

Форд закликає Конґрес затвердити американську ролю на Синайському півострові

Вашінґтон. — Президент Джералд Форд, як також Державний секретар Генрі Кіссінджер закликають Конґрес затвердити якнайскорше закон, на підставі якого американські технічні частини могли б стаціонувати в зоні Синайського півострава, кажучи, що така скора акція потрібна, щоб підписана між Єгиптом і Ізраїлем умова була здійснена. Прохання Президента було висловлене в часі зустрічі з лідерами Конґресу в Білому Домі перед виїздом президента Форда до західніх стейтів. Рон Нессен, пресовий секретар Білого Дому, цитуючи Президента заявив, що стаціонування американських техніків є свого роду „газардська гра миру", за яку президент Форд бере повну відповідальність. Американські техніки мали б за завдання стежити і своєчасно повідомляти про загрозу плянованого нового зудару між єгипетськими й ізраїльськими військами. Однак деякі конґресмени вважають, що американська приявність на Близькому Сході може втягнути Америку у війну на цьому обширі.

Помимо виразної опозиції до цього проєкту сенатора Майка Менсфілда та інших конґресменів і сенаторів, загально вважають, що пропозиція президента Форда буде схвалена.

Українці вшанують конґресменку Фенвік

Сомервілл, Н. Дж. — Український Республіканський Клюб у спілці з Відділом УККА з Моріс Кавнті, Н.Дж., влаштовують прийняття на пошану конґресменки Міллісент Г. Фенвікс. Прийняття відбудеться у неділю, 14-го вересня, 1975 р. від 8 до 10 години вечора в Говернор Морріс Інн, Випани Рд., Моріставн, Н. Дж. — інформує голова Українського Республіканського Клюбу Ігор Кошман. Конґресменка М. Фенвік недавно вернулася з подорожі до СССР, де вона відважно виступала в обороні людських прав. Вона вимагала від совєтського уряду звільнення з тюрми для Валентина Мороза та інших політв'язнів українців і жидів, стягаючи на себе гострі атаки совєтської пропаганди. Конґресменка М. Фенвік згодилась розповісти про ці події під час прийняття. Пані Фенвік вперше була обрана до Конґресу ЗСА в листопаді 1974 року. Вона репрезентує 5-ий конґресовий дистрикт з Ню Джерзі, в який входять міста Моріставн, Сомервілл, Бавнд Брук та околиці.

Розгортається братсько-кооперативна співпраця

Джерзі Ситі (ЦУКА) — Заходами і старанням дир. Маріяна Коця, діючого на Сході голови Централі Українських Кооператив Америки, створено дві федеральні кредитові кооперативні каси у Бостоні, Масс., і Скрентоні, Па. Обі кредитівки оперують на базі членства братських союзів і тим поєднюють фратерналістичні й кооперативні ідеали та стануть на службу названим українським громадам ще й фінансовими послугами. Федеральні кредитові каси діють за законом Конґресу ЗСА і мають державне забезпечення ощадностей для кожного вкладчика до суми 40,000 дол. Також, члени, в залежності від свого віку, отримують ще додаткове життьове забезпечення на суму дол. 2,000, яке оплачує кредитова каса. Усі позички забезпечені до суми дол. 10,000 на особу на випадок смерти або повної непрацездатности позичаючого. Обі установи уділяють позички на потреби особисті, студійні, купівлі домів, направи, авта, медичні і т.п.

Треба підкреслити, що зацікавлення новими установами в громаді й околиці доволі живе й до керівних органів увійшли особи з відомими іменами на церковній і громадській службі, репрезентуючи усі прошарки суспільства й поєднюючи тут народжених, давніх і новоприбулих емігрантів. Люди з вищим образуванням мають запоруку, успіху, що запляноване моделювання господарчої політики на поселеннях, при використанні вже існуючої мережі братських союзів, при зміцненні вузлів співпраці з наголосом на господарчу базу, її розбудову та активізацію здібніших, підприємчивих громадян спричиняться до росту й закріплення також культурних та інших здобутків.

НЕМАЄ ВИГЛЯДІВ НА СКОРЕ ПОЛАГОДЖЕННЯ КОНФЛІКТУ В ПОРТУГАЛІЇ

Лісбона, Портуґалія. — Суперечності в портуґальській армії відносно особи Васко Гонсальвеса далі тривають. В четвер, 4-го вересня ц. р., відбули свої наради моряки під командою новонайменованого прем'єра адмірала Хозе Пінгеіро де Азеведо, які досі піддержували Ґонсальвеса і його прокомуністичну політику, але після гострих дебат старшини-моряки поділились і більш поміркованi домагались, щоб Ґонзальвес зрезиґнував із своїх амбіцій очолити генеральний штаб армії. Великий мітинґ відбули також старшини-летуни, які всеціло піддержали раніше висловлене становище свого головнокомандуючого ген. Хозе Мораїса де Сільву, який в імені цієї військової формації вимагав від президента Гомеза відтягнення номінації Ґонзальвеса, бо 80 відсотків антикомуністів не будуть підпорядковуватись 20 процентовій меншості. Помимо невиразної ситуації і резолюції, винесеної раніше старшинським збором про бойкот генеральної наради військових старшин в Танкос, президент Ґомез не відкликав наради, кажучи, що він не виконуватиме своїх обов'язків під загрозою меншости. При тому президент заповів, що він плянує 22-го вересня відвідати офіційно Совєтський Союз, якщо до того часу буде зформований новий уряд Портуґалії. Щоб змусити опозиційні партії, головно Соціялістичну і Народних демократів, до переговорів, президент Ґомез просив Васко Ґонсальвеса далі залишитися при уряді з повним кабінетом, аж до часу зформовання нового. У зв'язку із суперечностями в армії, на вулицях поодиноких міст знову розпочалися спорадичні демонстрації проти комуністів. В четвер, 4-го вересня, така демонстрація відбулася в столиці Лісбоні, де група демонстрантів зударилась з військовиками, які заступили їм дорогу, блькуючи вхід до приміщення комуністичної газети „Діяро де Нотішіяс". Шість демонстрантів були ранені, а багатьох поліція арештувала.

В Портуґалії поширились також чутки про скорий поворот колишнього першого пореволюційного президента ген. Антоніо де Спінола, який перебуває в Парижі. Він очолює тепер Визвольний Рух для визволення Портуґалії від комунізму, який має багато прихильників, головно серед військовиків.

СССР сердитий на американських техніків у Єгипті

Москва (ст.). — Предложення вислати американських техніків на Синайський острів розсердило не абияк Совєти. Це тому, що угода в справі технічної допомоги для Єгипту може спричинити стратегічну перестановку для СССР, який від 1950-го року був єдиною великою державою в Єгипті. „Правда", подаючи огляд подій за тиждень, питається, чи доречним було вислання американців для складення умови для технічної допомоги Єгиптові та чи тією справою не повинні були б зайнятися Об'єднані Нації або Женевська Конференція. Знавці пояснюють це так, що Москва хотіла б, щоб під покровом ОН взяли участь у тій справі „інші держави", себто однодумці СССР.

Рівночасно „Правда" накидається на єгипеського президента Садата, що він згодився на запропоновані умови, хоч не називає його по імені. Коментатор „Правди" зазначує, що на основі угоди Єгипет одержить назад усього одну шосту, або одну сьому єгипетської території, окупованої Ізраїлем, і каже, що „Каїр готовий прийняти на себе деякі політичні зобов'язання" за ціну угоди.

Садат обвинувачує уряд СССР у злонамірености

Каїро, Єгипет. — Єгипетський президент Анвар ель Садат обвинуватив уряд Совєтського Союзу у злонамірености, що СССР, використовуючи підписану між Єгиптом й Ізраїлем угоду, хоче порізнити арабські країни. Він також критикував своїх арабських опонентів за їхні протиєгипетські виступи і демонстрації в Дамаску, на якій виступали речники тамошнього уряду і заавансовані військовики. „Я дуже болію тим фактом", — заявив Садат перед Національною Асамблеєю і Арабською Соціялістичною Юнією. Єгипет оборонятиме інтереси арабського світу, як це він й досі робив, — говорив президент Садат, — без огляду на критику єгипетської закордонної політики деякими арабськими країнами. Садат при тому відмітив, що Ізраїль пропонував повернення Єгиптові цілого півострова Синаю і багато інших концесій за підписання мирового договору і пакту неаґресії, але Єгипет відмовився від цього, враховуючи тут інтереси Сирії та інших арабських країн, які сусідують з Ізраїлем.

Не зважаючи на ці заяви Садата, Сирія, як і також Совєтський Союз, повели гостру кампанію критики останнього політичного потягнення єгипетського Президента.

Корсика домагається незалежности

(ст.). — В усій Корсиці царила минулого понеділка тиша з уваги на генеральний страйк, проголошений для протесту проти поведінки поліції під час маніфестацій у справі незалежности цього середземного острова, що належить до Франції. Під час маніфестацій дійшло було до неспокоїв. Залізнича і автобусова комунікація була припинена. Крамниці, ресторани й усякі підприємства були закриті. Туристи, яких нараховують 50,000, не могли нікуди рушитись на цілому острові. Фльотилії малих човнів загородили доступ до портів у Бастії й Аячьо та внеможливили переправу до Франції й Італії.

Цей страйк був найбільшим виявом симпатії для незалежницького руху корсиканців від багатьох років. Під час демонстрацій дійшло до неспокоїв, у яких вбито трьох поліцаїв. Корсиканці, що стараються виборoти незалежність, кажуть, що колишні французькі поселенці з Альжиру, звані „чорні ноги", влаштувалися і загоспокарилися на Корсиці завдяки підтримці французького уряду зі шкодою для тубільців.

ЕКОНОМІЧНЕ СТАНОВИЩЕ УКРАЇНИ БУДЕ ТЕМОЮ НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ В ГАРВАРДІ

Кембридж, Массачусетс. — В п'ятницю і суботу, 26 і 27-го вересня тут в Гарвардському університеті проходитиме наукова конференція на тему: „Україна в складі СССР: Економічні підсумки". Організаторами конференції є Український Дослідний Інститут при Гарварді та Школа Адміністрації Бизнесу при Темпел університеті у Філядельфії. Конференцію спонзорує Комітет Дослідів і Розвитку Американської Асоціяції для Поширення Славістичних Студій. Предсідником конференції буде проф. д-р Іван Коропецький з Економічного факультету в Темпел університеті.

Перша сесія конференції відбудеться в п'ятницю, 26 вересня, від 2-ої до 6-ої год. по пол. Керівником цієї сесії буде проф. Пітер Васлє із Лондонської Економічної Школи. Під час сесії будуть відчитані наукові доповіді: „Теоретичний модель економіки Української ССР" — проф. Всеволод Голубничий із Гантер коледжу в Ню Йорку; „Зміни в економічних прероґативах України" — проф. Іван Коропецький з Темпел університету; „Економічний розвиток України в національній перспективі" — проф. Стенлі Коги із Стейтового університету в Вінґгемптоні, Н.Й. і проф. Юрій Логуш із Фордгамського університету в Ню Йорку; „Консумпція й особисті прибутки" — проф. Гертруд Шровдер з Університету Вірджінії. Дискутантами на цій сесії будуть проф. Арон Каценелінбойґен із Пенсельвенійського університету та проф. Карл Тирнер із Стейтового університету Північної Каролайни.

Того дня о 7-ій год. вечора відбудеться спільна вечеря, на якій майстром церемонії буде проф. Омелян Пріцак, директор Українського Дослідного Інституту при Гарварді, а промову виголосить д-р Абрам Берґсон, професор економіки в Гарвардському університеті.

Друга сесія конференції проходитиме в суботу, 27 вересня, від 9:30 год. рано до 1-ої год. по пол. Керівником цієї сесії буде проф. Герберт Левін із Пенсильвенійського університету. На сесії будуть виголошені доповіді: „Демографічні та робітничі тенденції в Україні" — Девид Бронсон і Ф. Даґлас Вайтгавз із Центральної Розвідчої Агенції; „Наука й технологія в Україні в порівнянні із СССР і вибраними державами світу" — д-р Михайло Борецький із Департаменту торгівлі ЗСА; „Роля мінеральних багатств університету Кензасу; „Настрії: тенденції й перспективи" — проф. Леслі Дінс із Університету Кензасу; „Наслідки індустріялізації на природу й довкілля України" — проф. Крейґ Цум-Бруннен із Стейтового університету Огайо. Дискутантом на цій сесії буде Теодор Шабад, відомий кореспондент і коментатор газети „Ню Йорк Таймс".

Третя наукова сесія відбудеться в суботу, 27 вересня, від 2-ої до 5-ої год. по пол. і буде присвячена питанню економічних зв'язків України з СССР. Керівником цієї сесії буде проф. Голланд Гантер із Гаверфордського коледжу. Під час цієї заключної сесії будуть відчитані доповіді: „Аналіза вкладу і продуктивности у зовнішніх економічних зв'язках України" — проф. Джеймс Джіллупа із Дюк університету; „Торгівля Української ССР у рамках Совєтського Союзу" — проф. Володимир Бандера з Темпел університету; „Формування капіталу в Україні та її фінансові зв'язки із СССР" — проф. Зенон Мельник із Сінсінатського університету. Дискутантами на цій сесії будуть д-р Степан Рапавий із Департаменту торгівлі ЗСА та проф. Майкел Лавелл із Джон Карролл університету.

Реєстраційна оплата і покриття коштів спільної вечері в п'ятницю, 26-го вересня, виносить 15 долярів від особи. В справі участи в цій науковій конференції звертатися до:

Professor I.S. Koropeckyj,
Department of Economics,
Temple University, Philadelphia, Pa. 19122.

Крім вищеописаної наукової конференції, в Гарвардському університеті від 22-го до 27-го вересня також відбуватиметься виставка під назвою: „Економіка Совєтської України, 1945-1975 рр.: Огляд економічної літератури". Виставка відбуватиметься в будинку Українського Дослідного Інституту при 1581-83 Массачусетс евеню, Кембридж, Массачусетс.

Дивізійники відбули зустріч, одушевлялись виступом Ренати Бабак

Глен Спей (О. Л-ий). — В рамах Дивізійної Зустрічі, що заходом Станиці Братства кол. вояків 1-ої Української Дивізії УНА в Ню Йорку під проводом її голови Романа Данилюка відбулася тут на оселі УРСоюзу „Верховина" в днях 30 і 31-го серпня ц. р., відбувся в неділю, 31-го серпня великий мистецький концерт, що при вщерть виповненій залі пройшов з надзвичайним успіхом завдяки його виконавцям.

Програмою концерту проводив інж. Любомир Калинич (кол. дивізійник), який, заповідаючи виступ добре вже відомої на терені ЗСА кол. оперної співачки Львівського і Большого театрів мецо - сопрано Ренати Бабак, підкреслив, що Рената Бабак, не погоджуючися з диктаторським режимом Совєтського Союзу і вибираючи волю, покинула рідні землі і включилася в українське культурно - мистецьке життя вільних українців поза батьківщиною, передаючи своїми концертами й виступами на українських імпрезах чар українського вільного мистецтва широкому загалові у вільному світі. І тому то, — говорив інж. Л. Калинич, — Рената Бабак, ця високої кляси співачка, яка вибрала волю, щиро й сердечно прийняла запрошення виступити на Зустрічі кол. вояків Української Дивізії, яка збройно боролася проти тиранської большевицької окупації України за її волю. Рената Бабак „здобула й заволоділа" публікою, співаючи при фортепіяновому акомпаньяменті Томи Гринькова десять українських пісень та в наддатку ще три пісні з італійських опер на домагання очарованої публіки, яка довготривалими ентузіястичними оплесками та вставанням з місць виявила своє захоплення співом Ренати Бабак.

У другій частині концерту танцювальний ансамбль „Верховинці" при Осередку СУМА ім. ген. хор. Т. Чупринки в Ню Йорку, під мис-

(Продовження на стор. 4-ій)

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці — $6.50. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Іспит нашої зрілости

Мова тут про проголошену два дні тому нашим Українським Крайовим Комітетом 200-річчя ЗСА і 100-річчя Українського Поселення збірку фондів на покриття необхідних видатків, зв'язаних з нашою участю у відзначуванні цих великих роковин, як спільно з нашими співгромадянами, так і нашими окремими починами: публікаціями, імпрезами тощо. На перший погляд могло б здаватися, що поставлене в заголовку цього коментаря твердження уважати перебіг і вислід цієї збірки „іспитом нашої зрілости" дещо перебільшене. Але поважна застанова та розгляд цієї справи в різних аспектах таке окреслення більше як потверджує. Розгляньмо тільки деякі з цих аспектів.

В Америці, звичайно, „гроші говорять" і говорять багатьма мовами. По-перше — без відповідних фондів не багато можна вдіяти. Правду сказавши, проблема цих фондів, зокрема сумніви, чи їх пощастить зібрати, поважно вплинула на плянування наших акцій у зв'язку з відзначуванням цих роковин. Вона мала і має вплив на плянування відповідних публікацій, як і на плянування імпрез. Над кожним пляном і кожною думкою, наче обух сокири, висів і висить запит: звідки взяти фонди?

Але якщо не більше, то напевно і не менш важливою є в цьому випадку справа нашого престижу, нашого обличчя, бо це з черги може мати рішальний вплив на наше місце і наше значення в американській мозаїці. В останніх бо підсумках участи поодиноких етнічних груп у відзначуванні 200-річчя Американської Незалежности будуть не тільки події, публікації тощо, але й зібрані та видані на це фонди. Вже сьогодні відомо, що жидівська, німецька, французька та ряд інших етнічних груп обраховують видатки на здійснення їхніх плянів на мільйони долярів. Не дай, Господи, щоб у цих змаганнях також у фондах ми знову вийшли „бідним русином", якого карикатуристи малюють з простягненою жебрацькою рукою.

Не належить до приємности писати про ці справи, але ми мусимо собі усвідомити, що тут іде гра за велику ставку: змагання за нашу честь, наш престиж, наше ім'я, за наше місце.

Пишемо про це також тому, бо віримо в нашу громаду, в її здоровий розум та велике серце. Такі вже історичні успіхи наших збіркових акцій, як допомога втікачам і переселенцям після Другої світової війни, поставлення пам'ятника Тарасові Шевченкові на публічній площі у Вашінгтоні та встановлення Українського Наукового Інституту в Гарвардському університеті, дають нам право не тільки на віру в наші сили і спроможності, але і на їх певну та раціональну свідомість.

У попередньому коментарі на цю тему два дні тому ми назвали збірку фондів на цілі нашого Крайового Комітету 200-річчя ЗСА першою не тільки в серії, але і в порядку важливостей наших завдань.

Щобільше, вона є першої ваги не тільки для нашого зовнішнього престижу та нашого обличчя, але і для нашої власної совісти, нашого внутрішнього самопочування. Америка бо дала нам, примусовим чи добровільним вигнанцям з рідної землі, все найкраще і найбільше. Дала нам волю і добробут, дала людську гідність і необмежені можливості, дала нам усе те, що відібрав окупант нашому народові. Очевидно, що ми за це сторицею віддячуємося Америці нашою льояльністю, нашим трудом та всім нашим багатобічним вкладом в її ріст і розвиток. Тепер маємо ще додаткову і виїмкову нагоду „припечатати" це наше відношення нашою таки справді „престижевою" пожертвою на прославлення Америки, яка нас не тільки прийняла, але і як рідна мати приголубила, у славне 200-річчя її незалежности, з якої ми так щедро користаємо.

„Свобода" вчинить все можливе, щоб постійним проголошуванням перебігу і кожночасного висліду цієї, чи не найважливішої також для нашого престижу серед наших співгромадян, збіркової кампанії дати і свій скромний вклад у її — ми впевнені — славний кінцевий результат, що й буде свідоцтвом нашої зрілости.

Богдан Цимбалістий

ЗА УКРАЇНСЬКО-ПОЛЬСЬКЕ ПОРОЗУМІННЯ

Від автора: Коли оця стаття вже була осмислена, „Свобода" почала друкувати цикл знаменитих статтей Я. Гайваса на цю саму тему. З його головними поглядами і висновками я вповні погоджуюся. Тому, однак, що оця стаття була заповіджена в одній з попередніх моїх статтей і що справа українсько-польського порозуміння видається мені дуже важливою, посилаю її до друку. Зрештою, хоч тема та сама і погляди майже ідентичні, зформулювання їх є дещо інакше в кожного автора.

I

У попередній статті п. н. „Підрахунок сил" („Свобода", 20 і 21-го серпня ц. р.) я старався звернути увагу на ті сили, які ставитимуть завзятий спротив всяким спробам національного усамостійнення. Російська меншина в Україні вкупі з рідними „малоросами" можуть числово рівноважити сили національно - свідомого табору. Скупчення росіян в більших містах, з окрема в областях з розвиненою промисловістю дає їм стратегічну перевагу. Коли взяти під увагу постійну готовість Росії допомагати тим силам, як теж можливість інтервенції західніх сусідів проти нас, зрозуміємо трагізм положення, трагізм поглиблений постійно існуючими роздорами всередині національного табору.

Замість сперечатися, хто має бути речником українського народу, хто має мати владу у вільній Україні, — якої ще нема і хто зна чи за нашого життя буде, — наші політичні групи, на мою думку, повинні б зосередити увагу на поліпшення наших західних стратегічних позицій. Праця повинна б іти на зміцнення самостійницького табору, об'єднуючи в ньому всі національно - активні сили під одним керівництвом і, по-друге, на шукання певних і сильних союзників, що є так само як ми вітально зацікавлені усуненням російської небезпеки. Не йдеться тут про шукання зовнішньої допомоги, але про об'єднання власних сил з такими ж силами партнера.

Така концепція знаходить зрозуміння серед нас. У висліді створено т. зв. Паризький бльок з представників поневолених Росією народів і Антибольшевицький Бльок Народів (АБН). Перший постав за ініціятивою діячів згуртованих коло Державного Центру УНР, другий за почином ОУНр (бандерівців). Хоч АБН проявляє досить жваву діяльність, його концепція ніколи не стала предметом речевого обговорення на сторінках нашої преси. АБН існує вже понад 25 років. За той час настало чимало змін у світі. Це вимагало б постійного обговорювання наших політичних та визвольних концепцій, програм і тактичних заходів. Очевидно, АБН відограв і відограє певну позитивну ролю. Плятформа цього Бльку дала діячам одного ОУНівського середовища можливість виступати на різних міжнародних з'їздах поруч представників державних народів. Це були очевидні пропагандивні успіхи. Треба, питатися, яку реальну силу всі ці члени АБН можуть являти собою у хвилині нашої конфронтації з Росією. Деякі з них, як, наприклад, албанці, хорвати чи азійські приятелі АБН можуть бути взагалі не зацікавлені нашим конфліктом з Росією, коли вона перестане бути большевицькою. Це означає, що об'єднання на базі ідеологічній (антибольшевизму) не вистачає. Треба шукати також союзників на базі спільноти державно-національних інтересів. Треба шукати їх між народами, що є так само безпосередньо загрожені російським імперіялізмом, як і ми. Такими народами є литовці, лотиші, естонці, білоруси, поляки, румуни, угорці. З них найсильнішим і для нас найважливішим є поляки, які, до речі, до АБН не належать. Іншими словами плятформа АБН не може стати базою для українсько-польської співпраці.

Хоч історія українсько-польських взаємин залишила након у формі ресантиментів, почуття кривд, взаємної нехіті й упереджень, шанси на порозуміння і співпрацю з поляками багато кращі, ніж на таку співпрацю з румунами чи мадярами. Як слушно завважив Я. Гайвас („Свобода" ч. 156), вони „ще не додумались" до потреби вважати нас партнерами у спільній обороні й боротьбі проти спільного ворога, „або ще не збудилися зі своїх імперіяльних снів і мріють у глибині своєї душі про наші території", або бояться про це думати, щоб не розгнівати Москви. Зате серед поляків щораз більше колишніх політиків, публіцистів і рядових громадян пропонують докладати зусиль для поліпшення стосунків з українцями.

Хоча деякі українські землі (Підляшшя, Холмщина, Лемківщина) належать тепер до Польщі, українці мабуть готові погодитися на теперішні кордони між обома державами тим більше, що на згаданих втрачених землях українського населення мало залишилося. Донедавна поляки настоювали при кожній нагоді, що Львів і Західня Україна мають повернутися до Польщі. Такі вимоги щораз рідше лунають, а зате з Польщі і з-поміж еміграції щораз більше чути голосів про те, що треба полякам погодитися на теперішні кордони і почати співпрацювати з українцями. Один з найвидатніших польських публіцистів Ю. Мєрошевський, в червневому числі „Культури" так писав у цій справі: „Якщо слідкувати за відгуками російської еміграційної преси на мою статтю... нас відрізняє від росіян наша політика щодо українців, білорусинів і литовців. Як поляки, ми не вимагаємо для нас нічого, не домагаємося повернення нам Вільна і Львова, у глибокому переконанні, що Львів належатиме до майбутньої української держави, а Вільно до майбутньої незалежної Литви. Іншими словами, підтримуємо право на самопостановлення українців, литвинів і білорусинів. Не можемо інакше поступати. Не можемо домагатися права на самостійність для Польщі, відмовляючи того самого права Україні чи Литві. Ці поляки і росіяни (на Заході), які доводять, що Україна є внутрішньо - російською проблемою, забувають, що сьогодні нема проблем внутрішньо - російських, є тільки проблеми внутрішньо - совєтські. Україна є сьогодні проблемою внутрішньо - совєтською в такій мірі, що Польща чи Чехо - Словаччина". Далі автор критикує російських емігрантів, які хотіли б зберегти совєтську імперію і рівночасно завести ліберальний і демократичний устрій. А це неможливо поєднати. Тому на його думку, ці росіяни, що з патріотичною гордістю дивляться на здобутки совєтської імперії фактично є просовєтськими і прокомуністичними без уваги на те, що вони пишуть і говорять. „Багато поляків, — пише Мєрошевський, далі, — поводяться в подібний спосіб. Вони хотіли б задержати західні землі і відзискати східні, прилучені до Совєтського Союзу. „Культура" від початку зайняла становище, що справжня антисовєтська настанова мусить означати не лише свободу для Польщі, але визнання права на самостановлення українців і литвинів. Тому від початку ми говорили, що Вільно треба повернути незалежній Литві, а Львів незалежній Україні".

Польський публіцист згадує „Культуру". Це журнал - місячник, що виходить у Парижі вже мабуть біля 30 років. Від самого початку „Культура" пропонувала українсько - польське порозуміння. Вона постійно містить кроніку подій з українського життя і радо друкує статті українських авторів, яких, на жаль, досі було мало. До такої самої співпраці запрошує редактор лондонського щоденника „Дзєннік Польскі", який має поширене недільне видання „Тидзєнь Польскі". В ньому останніми часами появилося чимало статтей на тему „польсько - українського діялогу". Авторами були поляки й українці. На лондонському терені зокрема активний Константин Зеленко, теперішній голова Українсько - Польського Товариства в Англії, що нараховує 190 членів: 75 українців і 115 поляків, між ними бувших політиків, військовиків і публіцистів. Сам К. Зеленко постійно друкує свої статті в різних польських газетах на польсько - українську тематику. У відповідь до слова зголошуються інші польські публіцисти або читачі, пишучи свої листи до редакції, так що сьогодні справа українсько - польського порозуміння не сходить зі сторінок польської преси.

Було б передчасно, однак, думати, що уся польська суспільність вже готова до співпраці. Чимало поляків ще далі обтяжені своїм комплексом вищости, „панськости" супроти українців, і вони не доцінюють вартости українців як політичних партнерів. Частина „національних демократів" (ендеків) далі дотримується проросійської орієнтації Романа Дмовського. Вони радше готові іди на співпрацю з росіянами коштом, очевидно, України. Проте наше враження є, що перша тенденція — тобто співпраця і порозуміння з українцями — прибирає на силі.

(Продовження буде)

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редагує інж. Лев Яцкевич

СТАТИСТИЧНІ ПРОРОЦТВА

В Демографічнім Річнику Об'єднаних Націй за рік 1975 зібрано велику кількість статистичних даних про рух населення, тривання життя, економічні обставини тощо поодиноких держав земної кулі.

Згідно з даними цього об'ємистого, 816-сторінкового збірника, чи пак статистичного звіту, найбільшим містом світу є сьогодні Шанхай, що своїми 10.8 мільйонами населення „здистансував" доцьогочасних чемпіонів: Токіо та Ню Йорк. Ця, що скажемо, мала статистична сенсація була спричинена браком демографічних даних з червоного Китаю впродовж останніх 15-ти років (1957-1972).

Не змінила набагато цю ситуацію участь червоного Китаю в Об'єднаних Націях (від жовтня 1971 р.), від якого і досі правління Об'єднаних Націй не одержало офіційно жадних статистичних даних. Привезли їх щойно неофіційно представники ОН з Китаю в сімдесятих роках та включили до найновішого Демографічного Збірника.

Другим найбільшим містом світу, після Шанхаю, є Токіо (8,841,000), а щойно третім — Ню Йорк (7,985,000), відтак слідують: Лондон, Москва, Бомбай, Сеул, Сао Павльо та Каїро.

Якщо б, проте, включити до Ню Йорку всі його розлогі передмістя, то він становив би найбільшу міську аґломерацію (скупчення) світу з своїми 11,572,000 мешканцями.

Але, незалежно від всього, Ню Йорк є сьогодні серцем світу, а його дільниця Мангеттен носить „пальму першенства" в густоті свого населення, що дорівнюється 68,000 мешканців на одну квадратову милю.

Загально відомо, що жінки переживають чоловіків на приблизно 5 до 10 років. Вийняток становлять чоловіки в сімох країнах світу, що живуть довше за своїх жінок.

Тими „вимріяними" для чоловіків країнами є: Пакістан, Йорданія, Камбоджа, Індія, Цейльон, Горішня Вольта і Нігерія.

В Індії пересічний вік життя збільшився за останніх 25 років з 28 до 42 років, що у висліді збільшило кількість населення тієї країни на 200 мільйонів. Цей збільшений вік життя завдячує світ небувалому поступові медицини та винаходові нових чудодійних ліків, між якими перед ведуть антибіотики. Найвище середнє тривання життя для чоловіків — 71.9 років, а для жінок — 76.5 років знаходимо у Швеції, Норвегії, Ісляндії, Данії та Голляндії. Це високоцивілізовані країни з високим життєвим стандартом та соціялізованою медициною. У половині 1971 р. населення нашої плянети становило 3 більйони 706 мільйонів осіб. Якщо дотеперішній природний приріст у висоті 2 відс. не зміниться, населення земної кулі подвоїться в 2006-му році. Воно буде дорівнюватися 100 більйонам приблизно в 2137-му році. Як бачимо, на нашій земній кулі зробиться незабаром доволі тісно.

Але найбільш песимістично виглядають статистичні дані у відношенні до майбутности білої раси, присмерк якої, а може й загин є неминучим. Причину цього стану слід шукати в її повільнім вимиранні в порівнянні до чорної та жовтої рас. Скандинавські країни, Німеччина, Австрія та Мадярщина не виявляють майже жадного природного приросту населення.

Те саме можна сказати про Англію та Францію, природний приріст яких „рятують" поселені там араби, негри, індуси та пакістанці. До речі, природний приріст в Англії та Франції минулого року зменшився на кільканадцять тисяч. Не краще виглядають справи „популяції" білих в ЗСА в порівнянні з природним приростом чорних.

Згідно зі статистикою приріст „білих" подруж в

(Закінчення на стор. 4-ій)

З НАШИХ БУДНІВ

На варениковому фронті

В серпні місяці мав нагоду гостювати на оселі СУМА в Еленвілл, Н. Й. Вокальне тріо „Соловейки" з Філядельфії пригорнули мене до себе в характері такого „соловейка", що коней душить (як казали колись в Бібрецькому повіті). На оселі відбувався тоді юнацький вишкільний табір. Засмаглі на сонці, чепурненькі дівчата та замашисті юнаки маршували в ногу на обід і вечерю, як старокрайове військо, співаючи патріотичних пісень. Треба підкреслити, що друг К. Василик тримає з ними доволі строгу дисципліну: забороняє їм заглядати до бару й танцювати на суботніх забавах!

Під час вечірки автор цих рядків полинув на крилах споминів у, нібито, недавнє, а все ж таки досить давнє минуле оселі, коли ще тут не було „Світлиці", ні мотелю „Криниці", ані сумівського „Села", ані знаменитого спортового стадіону, на котрому, від біди, можна б і малу Олімпіяду влаштувати, треба тільки тримати від нього здалеку сусідських гусей, що не повинні в таких імпрезах брати участи.

Управа оселі, під керівництвом п. Костика з Брукліна, саме готувалась до 16-их легкоатлетичних змагань Української Спортової Централі Америки та Канади, і всі мали повні руки роботи. Пані з Жіноцтва ОЧСУ показали мені свої спрацьовані долоні та й затужили:

— Пожалійте хоч ви нас, коли дирекція не хоче! Чи ви знаєте, скільки ці руки наліпили нині вареників для наших спортовців?.. 1,650 штук! Аж нам мозолі повискакували, — подивіться!

Це ще проблематичне питання, чи треба перед такими, чи іншими спортовими змаганнями напихати спортсменів варениками... Зокрема, коли йде мова про легкоатлетів — бігунів, скакунів і тому подібних. Відомо, що вареники, та й ще ці зі сметаною, це лакома річ і легко ковтається, та коли сперіщиш їх, скажемо, півкопи, тоді, самозрозуміло, жадного рекорду не здобудеш, ані світового, ні крайового. Підсумки 16-их легкоатлетичних першостей Української Спортової Централі радше підпирають цю нашу теорію...

Що ж до ліплення вареників, то це, нібито, рахується делікатна робота, але мозолів та піхурів можна набратися і з делікатности. Я знав одного скрипаля - віртуоза, що дістав від смичка на пальцях більші мозолі, ніж мої небіжчик - татуньо мали від ціпа. Тимто в мене є великий респект і пошана до пань - пирожниць, оцих недоцінених тихих героїнь всіх пікніків, бенкетів, фестивалів, до спортових змагань включно. І в мене є пропозиція — відзначити їх, у цьому Році Української Жінки, спеціяльними грамотами або жетонами, за їхню муравлину, сповнену посвяти й самозречення працю для народу — на варениковому фронті!

Ікер

Василь Лев

ВАЖЛИВИЙ ДОВГОМЕТРАЖНИЙ КОЛЬОРОВИЙ ФІЛЬМ

(1)

В суботу, 6-го липня 1975 р., висвітлено вперше у фільмовій залі в „Дойчес Музеум" у Мюнхені документарний фільм про побут Блаженнішого Первоієрарха Кардинала Кир Йосифа Сліпого в Федеративній Німецькій Республіці (ФНР) з нагоди 10-річчя Апостольської Екзархії Українців Католиків у Німеччині в такому виконанні: коментатори – Іван Волянський та Улас Самчук, диктор — Юрій Тимченко, режисер і фільмовий виконавець — Іван Процик і його дорадник о. Михайло Іваняк. Фільм випродуковано під патронатом Владики Платона Корниляка, апостольського екзарха в Німеччині. Цілий фільм складається з таких окремих частин:

1. В Римі — Вічному Місті відбулися 12-16 жовтня 1959 року „Українські Дні". Тоді відбулася конференція українських католицьких єпископів під проводом Високопреосвященного Архиєпископа Івана Бучка. Участь у ній взяли Митрополит Константин Богачевський із Філядельфії, Митрополит Максим Германюк із Вінніпегу, Архиєпископ Іван Бучко, Єпископи Платон Корниляк з Мюнхену, Ізидор Борецький з Торонта, Андрій Роборецький із Саскатуну, Ніль Саварин із Едмонтону, Амвросій Сенишин із Стемфорду, Йосиф Шмондюк із Філядельфії та Іван Прашко з Австралії. Під час архиєрейської Служби Божої співав Візантійський хор з Утрехту під диригентурою д-ра Мирослава Антоновича.

В тому часі посвячено Українську Малу Семінарію в Римі, уфундовану Папою Іваном XXIII. Вселенський Архиєрей прийняв на спеціяльній авдієнції українських паломників, що прибули до Риму з різних країн вільного світу, щоб помолитися на гробі Верховнаго Апостола Петра. В тому часі відзначено теж 30-річчя єпископства архипастиря скитальців, Владики Івана Бучка.

2. Друге паломництво до Риму відбулося під час третього світового конґресу мирян у 1967 році. У вересні того року прибули туди також численні українці з Німеччини під проводом Владики Платона Корниляка. Паломники відвідали українські установи в Римі, а це: Українську Папську Колеґію на Джаніколь, Колізей, величаву будівлю, де пролито багато крови перших християн, Катакомби св. Калікста, обитель оо. Василіян на Авентіно, обителі Сестер Василіянок і Згромадження Сестер Служебниць при вія Кассія. В Колеґії ім. св. Йосафата привітав паломників о. ректор Софрон Мудрий, а в обителі оо. Василіян о. протоархимандрит Атанасій Великий. У молитовниці Колеґії св. Йосафата Владика Іван Бучко в співслуженні Владик Платона Корниляка і Йоакима Сеґеді відправив для прочан св. Літургію і щирими словами привітав дорогих його серцю вірних паломників. Відзначено 75-ліття існування Згромадження Сестер Служебниць молебнем, відправленим Владикою Платоном Корниляком.

Блаженніший Первоієрарх Йосиф Сліпий прийняв тоді на авдієнції у своїй ватиканській резиденції усіх Владик і прочан. В базиліці св. Петра при гробі св. Йосафата Первоієрарх і Владики відправили Службу Божу. Участь у торжественній Літургії разом із прочанами взяли студенти Великої та Малої Семінарій, Сестри Василіянки і Служебниці та численні вірні, українці й не-українці.

З нагоди світового Конґресу мирян Папа Павло VI відслужив св. Літургію в соборі св. Петра. Участь у ній взяли наші Владики з Первоієрархом Йосифом та українські паломники.

3. На фільмі представлено урочисті поминки поляглих дивізійників, що відбулися рік пізніше від святкувань 10-річчя Апостольської Екзархії в Німеччині. Як відомо, по цілій нашій рідній землі, а також у чужих країнах постало багато дорогих нам могил, в яких спочивають тлінні останки борців наших національних армій УСС, УНР, УГА, Карпатської Січі та військових формацій із Другої світової війни: вояки „Дивізії Галичина" і Першої Української Дивізії — УНА, яка після закінчення війни перейшла до Італії в місцевості Беллярія та Ріміні. Померлих від поранень та різних недуг вояків похоронено (їх було 34) спершу на кладовищі в Беллярії, а згодом перенесено на кладовище в Фута Пас в Італії, у відокремлену від інших національностей секцію. Цими могилами опікується Братство колишніх вояків Дивізії „Броди — Лев" у Ню Йорку. Звідти в червні 1970 року прибули до Фута Пас члени управи „Б-Л" Роман Дражньовський, Мирон Залінський і Григорій Яремчук, а також представники з Англії — д-р Святомир Фостун і Роман Дебрицький із членами Братства. З Риму прибув туди Владика Іван Бучко з о. ректором Софроном Мудрим та о. шамбеляном Мирославом Марусином. Вони відправили панахиду і поблагословили могили поляглих героїв, а Владика Іван Бучко виголосив відповідну глибокопродуману і зворушливу проповідь. На пошану поляглих делеґати відспівали „Вічная пам'ять", похиливши національні прапори. В іншому місті біля символічної могили поляглим за волю України відправили панахиду о. канцлер мюнхенської екзархії Степан Дмитришин і о. протопресвітер Палладій Дубицький. Відправлено теж панахиду й покладено вінки на могили ген. Миколи Капустянського, колишніх дивізійників Ярослава Яримовича та Ярослава Бенцаля, далі президента Андрія Лівицького, Степана Бандери і Лева Ребета та інших друзів та знайомих.

Делеґації Дивізійників відвідали теж могили Симона Петлюри на кладовищі Монпарнас у Парижі, Євгена Коновальця в Ротердамі, Андрія Мельника в Люксембурзі.

4. Рік раніше, в п'ятницю, 29-го серпня 1969 року, прибув до Мюнхену Первоієрарх Української Католицької Церкви Блаженніший Кардинал Йосиф Сліпий, з метою відзначити створення Папою Іваном XXIII Апостольської Екзархії для українців католиків у Федеративній Німецькій Республіці. Папа найменував першим екзархом Владику Платона Корниляка з осідком у Мюнхені. Пам'ятного дня Блаженніший прибув до резиденції Апостольської Екзархії, де привітали його Владики Платон і Йоаким Сеґеді з Юґославії, численне духовенство, громадяни, представники суспільно-громадських організацій та молодь. В імені громадян привітав Достойного Гостя голова Центрального представництва Української Еміґрації в Німеччині, мґр Антін Мельник. Діти й молодь зустріли Первоієрарха привітальними віршами. Верховний Архиєпископ висловив признання українцям у Німеччині за їх релігійні, культурні, наукові й харитативні надбання і закликав зберігати любов до Бога, сильну віру і дбати про національну єдність та громадянську солідарність.

Наступного дня Український Вільний Університет вітав Достойного Гостя, надаючи йому почесний докторат. Привітальне слово виголосив ректор УВУ, проф. д-р Володимир Янів, акт промоції перевів проректор, проф. д-р Василь Орелецький. Дякуючи за це відзначення Верховний Архиєпископ, м. ін., сказав: „Мушу признатися, що, виконуючи різні обов'язки, найкраще почуваюся між науковцями". Крім того виголосили промови: баварський міністер Піркль, член наукової ради УВУ проф. Райнфельдер, голова кураторії Дому української науки д-р Маврер, від української Православної Церкви о. митрофорний протоєрей Палладій Дубицький, а від українських студентів І. Шупер.

5. 1-го вересня 1969 року в приміщенні архиєпископського ординаріяту в Мюнхені відбулася пресова конференція з Блаженнішим Верховним Архиєпископом. Він прибув туди в супроводі Владики Платона, о. канцлера Степана Дмитришина і о. шамб. Мирослава Марусина. Конференцію відкрив редактор Керфель. Крім українських журналістів у конференції взяли участь численні представники інтернаціональної преси, кореспонденти радіо та пресових аґенств.

(Продовження буде).

З НАГОДИ 50-РІЧЧЯ ВІНЧАННЯ
ЗОНІ І ВЛОДЗЯ РУДАВСЬКИХ

Тих, які спонзорували наш приїзд на вільну землю Вашінгтона, Тих, що в початках побуту щиро і беззастережно помагали вам матеріяльно і завжди в кожній важкій хвилині нашого життя піддержували нас морально — на Фонд Їх Святости Києво-Галицького і всієї Руси Патріярха Иосифа І
складаємо 100.00 долярів
ДАРІЯ, ЯРОСЛАВ і ХРИСТЯ МИНДЮКИ

При тому закликаємо наших Рідних, Друзів і Знайомих при важливіших нагодах із нашого будня, складати пожертви на Патріярший Фонд для здійснення і закріплення великих задумів Їх Святости Патріярха Иосифа І.

Д-р АЛІЦІЯ М. ПЯСЕЦЬКА

СПЕЦІЯЛІСТ ПО ВСІХ НЕДУГАХ

ПОВІДОМЛЯЄ ПРО

відкриття своєї лікарської практики

у ВЛАСНОМУ КАБІНЕТІ
853 — 7-ма Авеню, Апт. 1-А
НЮ ЙОРК, Н. Й. 10019
Тел. (212) 586-7997

Приймає від понеділка до п'ятниці,
від 2-9 години вечора.

КОНКУРС
УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ім. Д-ра Д. ПІСНЯЧЕВСЬКОГО НА ЕКОНОМІЧНУ ПРАЦЮ

1. Український Вільний Університет розписує оцим КОНКУРС ім. д-ра ДМИТРА ПІСНЯЧЕВСЬКОГО, економіста-теоретика й кооперативного діяча (1898-1966) на працю з ділянки української економіки.
2. Нагороджена праця є дотована сумою 600 ам. долярів.
3. Праця має мати найменше 4 аркуші друку (64 сторінки, або 160.000 ударів) і має бути оригінальним причинком до студій з ділянки української економіки в найширшому розумінні слова. Вже друковані праці не будуть брані до уваги.
4. Праці призначені на конкурс мають бути надіслані до 31 грудня 1975 р. Вони мають бути переписані на машинці найменше у двох примірниках із малою інтерлінією. Кожна праця має бути позначена автором шифром чи псевдонімом із запечатаною конвертою, на якій буде поданий той самий шифр чи псевдонім, а у конверті буде подане прізвище й адреса автора.
5. Жюрі буде складене із 3 осіб, — із двох професорів УВУ та представника фахівця, визначеного фундаторами нагороди.
6. Вислід конкурсу буде проголошений до 31 березня 1976 р. у пресі.
7. Нагороджена праця стається власністю УВУ. Якщо вона не зможе появитися у виданнях УВУ, а автор схоче її використати, може це статися тільки за порозумінням із Ректором УВУ, при евентуальнім виданні має бути зазначено, що це праця нагороджена на конкурсі ім. д-ра Д. Пісннчевського.
8. Гроші, призначені на нагороду, є передані до УВУ й забезпечені в банку.

Ректорат
Українського Вільного Університету
UKRAINISCHE FREIE UNIVERSITAET
8 Muenchen 80, Pienzenauerstrasse 15, West Germany

Управа хору „Думка"

подає до відома, що

ПОВАКАЦІЙНІ ЗАЙНЯТТЯ ТОВАРИСТВА

починаються із 5-го ВЕРЕСНЯ 1975 р.

ПРОБИ старшого хору — кожної П'ЯТНИЦІ, о год. 7:30 вечора.

Проби „Молодої Думки":

МЕНГЕТЕН — П'ЯТНИЦЯ, год. 6:30 вечора,
КВІНС — ВІВТОРОК, год. 8-ма вечора,
ЙОНКЕРС — СУБОТА, год. 2-га по полудні

- Ціле Товариство готовиться до великого власного Концерту у Тавн Голі і до участи у ювілейних святкуваннях 200-річчя Америки в Карнеґі Гол 1976 р.
- 16-го листопада ц. р. відбудеться Концерт „Молодої Думки" в Пассейку з участю солістів старшої „Думки".
- Під час всіх проб прийматимуть нових кандидатів в члени дитячого і старшого хорів.

КЛЯСИ РУХАНКИ ДЛЯ ЖІНОК

веде КВАЛІФІКОВАНА ІНСТРУКТОРКА ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ кожного вівтірка і четверга від год. 10:15 до 11:30 рано. Заля Народний Дім, Ірвінґтон, Н. Дж.
ВПИСИ — 16 ВЕРЕСНЯ, Народний Дім, 12-та год. дня.
По ближчі інформації телефонувати —
736-5609 між год. 8:30 веч. — 10:00 веч.

Об'єднання Мистців Української Сцени (ОМУС)

ПОВІДОМЛЯЄ, ЩО

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

ЧЛЕНСТВА ОБ'ЄДНАННЯ МИСТЦІВ УКРАЇНСЬКОЇ СЦЕНИ
— відбудуться —
в днях 13-го і 14-го вересня 1975 року
в залі УСО „Тризуб" у Філядельфії
при 4932 Брод вул. Північ

У ПРОГРАМІ ЗАГАЛЬНИХ ЗБОРІВ ПЕРЕДБАЧАЄТЬСЯ:

Субота, 13-го вересня 1975 року
1. Реєстрація членів ОМУС і гостей від год. 10-ої ранку до полудня.
2. Ділові наради З'їзду: звіти, тощо до год. 2-ої по пол.
3. Півгодинна перерва на закуску.
4. Продовження нарад, вибір нової Управи ОМУС, від год. 2:30 по по. (Детальна програма буде подана учасникам З'їзду при реєстрації).
5. Після нарад — вечеря.
6. Година 9-та вечора — ЗАБАВА (Оркестра Ю. Сухара).

Неділя, 14-го вересня 1975 року
БОГОСЛУЖБИ і ПАНАХИДИ в українських церквах за померших працівників українських сцен.
Година 10-та — Продовження нарад і засідання нової Управи.
Година 1-ша — Закриття Зборів і З'їзду, обід, а опісля роз'їзд учасників З'їзду.

Управа ОМУС запрошує всіх працівників театру, теж і нечленів ОМУС, прибути на З'їзд. ГОСТЯМ РАДІ!

Нові шкільні підручники Івана Боднарчука

Вийшли з друку нові шкільні підручники Івана Бондарчука для навчання української мови: Читанка 1 (для 2 кл.), Читанка 2 (для 3 кл.), Читанка 3 (для 4 кл.), Збірник диктатів і вправ для кляс 1-6.

Підручники багатоілюстровані, написані цікаво, й приступні нашим дітям; з граматичними вправами й українсько - англійськими словниками. В читанках використано твори сучасних наших поетів і письменників: Завадовича, Маморського, Мудрик-Мриц, Перелісної, Полтави, Савицької, Храплнвої й інш. Ціни відносно приступні.

Замовляти в книгарнях, або в автора. При гуртових замовленнях покупці одержать знижку.

Підручники друковані з маркою КВОР і рекомендаціями Підручникової комісії при Крайовому Центрі Українських Шкільних Рад.

КВОР

15-річчя УВШ Непорочного Зачаття у Детройті і перебіг з її діяльности

Дня 8-го грудня м. р. Українська Вища Школа Непорочного Зачаття у Детройті відзначила 15-ліття свого існування. З цієї нагоди завітав до нас Преосвященний Владика Ярослав Габро. Крім Урочистої Архиерейської Літургії, у шкільній нашій залі відбувся бенкет. Між гостями був присутній основоположник школи, о. крилошанин Степан Кнап. Осінню 1959 р, завдяки підтримці української громади Детройту, Гемтремку та околиці, він відкрив першу українську вищу школу на території ЗСА.

Студенти УВШ, — всі українського походження, мають добру нагоду підготовитися до університетських студій. Крім того, на обов'язкових лекціях української мови, вони набувають знання про культуру, історію та літературу. При школі існує хор та оркестра, яку провадив професор Богдан Сарамага, який помер передчасно 10-го квітня ц. р. Також є спортові дружини, відбуваються лекції українського мистецтва та народних танків. Інспектори Мічиґенського університету в Енн Арборі, які переводять інспекцію нашої школи, уважають її за унікат і дивуються, що така оригінальна етнічна школа існує та гарно розвивається.

Цього року половина абітурієнтів УВШ одержала стипендії: Евген Вутрій, Борис Сеник, Дана Токарчик, Надя Савка, Марко Черняк, Ірена Бабій, Наталя Лончина, Петро Сурмак, Олег Лаврин, Антоній Кордибан, Леонід Сьомка, Давид Кушнір, Юрій Величковський, Роман Василькевич, Христина Ворик, Марта Михальчак, Роман Щеснюк, Ганна Андраш і Марко Прокоп.

Крім шкільних академічних успіхів учні цікавляться позашкільними зайняттями. Цього року „Ґрін Маґазін" помістив вірш нашого студента Антонія Кордибана. Надя Савка отримала цьогорічний „Soroptomist YouthCitizen Award". Роман Скипакевич, Роман Бей та Леся Марилів здобули нагороди „Voice of Democracy". У змаганні промовців відзначення отримали Галина Киба та Михайло Темник. Юрій Величковський отримав відзначення в ділянці спорту, т. зв. „High School All - American". У цьогорічному „Science and Engineering Fair" відзначення отримали учні 9-ої кляси Мирон Сеник, Михайло Темник та Ігор Кальба, а сеньйори Ганна Андраш, Наталія Конопада, Антоній Кордибан та Іван Чепурний брали участь в англійській радіопрограмі — інтерв'ю про погляди української молоді на своє етнічне походження.

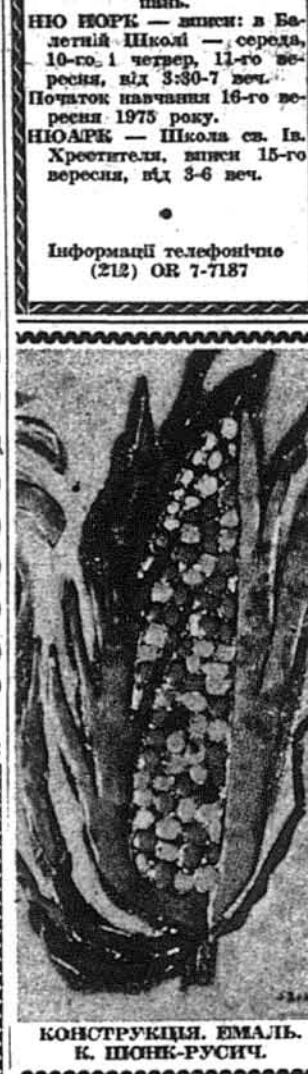
Під час шкільного року загостили до школи та доповідали різні професіоналісти: д-р Євген Лащик — „Вплив Сковороди на розвиток української духовости"; д-р Ася Гумецька — „Духовий світогляд Шевченка та його релігійне світосприймання"; д-р Я. Славутич — „Життя українців в Канаді"; д-р Микола Климишин — „Визвольні Змагання"; д-р Василь Витвицький — ряд доповідей: загальний нарис української музики.

Крім цього відбулися ще інші зустрічі. 8-го листопада ц. р. до школи загостили представники Т-ва Українських Інженерів — Відділ Детройт, а саме: Богдан Андрушків, Богдан Гайдукевич, Микола Лаврин, Олександер Серафин та Володимир Томин. Вони доповідали про можливості праці в ділянці інженерії та економії. 26-го січня ц. р. студенти зустрінулися з оркестрою „Рушничок" з Монтреалю та почули багато пісень з їхнього різноманітного репертуару. Також можна було набути платівки, афіші та автографи молодих музикантів.

Студенти нашої школи вдячні всім вище згаданим особам за їхню посвяту своїм часом та трудом для добра нашої школи.

Рома Сеник
ученицяУВШ в Дедройті

БОЛЕТНА ШКОЛА
Роми Прийми-Богачевської
62 St. Marks Pl.
NEW YORK, N.Y.
оголошує вписи
для хлопців та дівчат
на рік 1975-76
Балет, українські народні танки та руханка для пань.
НЮ ЙОРК — вписи: в Балетній Школі — середа, 10-го і четвер, 11-го вересня, від 3:30-7 веч.
Початок навчання 16-го вересня 1975 року.
НЮАРК — Школа св. Ів. Хрестителя, вписи 15-го вересня, від 3-6 веч.
•
Інформації телефонічно
(212) OR 7-7187

КОНСТРУКЦІЯ. ЕМАЛЬ.
К. ШОНК-РУСИЧ.

90-річчя сотника Петра Петрика в Вашінґтоні

Кожна людина, якій сповниться дев'ятдесят років життя, може й повинна відзначувати цю подію разом із своїми найближчими, дякуючи Провидінню і ласкавій долі. Але коли життя такої людини було сповнене службі громаді, службі повної посвяти й любови, коли протягом три чверті сторіччя вона не тільки була свідком, але й співтворцем великих днів історії, то її річниця дев'ять десятків років мусить вирости до громадських подій. Тому, здається закромно відсвяткував своє дев'ятдесятиріччя кол. старшина Української Армії, шеф Штабу Першої Бриґади Кулеметної Дивізії Армії УНР, потім довголітній заслужений інспектор Т-ва „Просвіта" у Львові, член УВО і т.д. Петро Петрик у колі тільки найближчої родини, приятелів, сусідів і представників громади Вашінґтону. Зустріч і прийняття відбулося в день св.Петра, 12-го липня ц. р. в домі дочки й зятя Ювілята, п-ва Ставничих в під-Вашінґтонському Сілвер Спрінґ. Хоч було воно приватною імпрезою, то настрій прийняття виразно віддзеркалював глибоку громадську пошану і признання присутніх для сотника Петрика. Від громади Вашінґтону вітав його д-р Юрій Старосольський, як прикладного громадянина і символічного представника великих історичних подій. Колишній старшина Українських Збройних Сил, Остап Котик - Степанович вітав Ювілята від кол. товаришів зброї і прочитав привітальні телефонограми від Капітули Пропам'ятної Відзнаки УГА, Українських Січових Стрільців, Крайового Проводу ОВВУА, Старшин к. Кулеметної Дивізії Армії УНР і від к. членів Т-ва „Молода Громада" у Львові. Сотник Остап Зинюк передав привіт від місцевого Відділу ОВВУА разом з повідомленням, що цей Відділ іменував сотника Петрика своїм почесним головою. З черги промовляв Остап Винницький з Канади, який також передав письмові привіти і ґратуляції від посадника Вінніпеґу Дзюби, посадника Едмонтону Гавриляка, к. прем'єра Канади Діффенбейкера, ген. губернатора Канади і п. Лежер і Управ Клюбів Українських Професіоналістів та підприємців Вінніпеґу та Торонта.

Потім хорунжий Котик Степанович поділився з присутніми своїми цікавими споминами зі спільних воєнних переживань з сотником Петриком, зокрема в критичних днях відступу Кулеметної Дивізії Армії УНР, в боях з большевиками в листопаді 1920 р. на заході від Збруча.

Ювілят зі зворушенням дякував присутнім, додаючи свої спостереження з минулого.

У милому настрої протягнулася зустріч до пізньої ночі.

юст.

Ще до З'їзду Яворівщини

На чудовій „Верховині" в Глен Спей 14 і 15-го червня ц.р., з'їхалися колишні мешканці Яворівщини з Америки і Канади, щоб пригадати молоді літа, обговорити видання Збірника та вибрати нову Управу товариства.

В діловій і дружній атмосфері швидко пройшли два дні. Вже в п'ятницю, 13-го червня ц.р. почали приїжджати люди. Одні одних стрічали так, наче б їх не ділили простори і довгі роки, так наче б стрічалися в Яворові на ринку, чи над ставом. В суботу до полудня зареєструвалися 90 учасників З'їзду. Спільний обід відбувся в родинній атмосфері.

По полудні відбулися загальні збори зі звітами, дискусією, уділенням абсолюторії уступаючій Управі і вибором нової Управи у складі: інж. Іван Харамбура — голова, Йоанна Гентош, мґр Маріян Маренін, інж. Зеновій Кохановський, заступники, мґр Мирон Масюк — секретар, інж. Роман Бриттан — скарбник, мґр Володимир Барагура — пресовий референт, Мирослав Гентош — імпрезовий референт, Олена Харамбура, Ірена Ваньчицька, мґр Марія Масюк, інж. Адріян Горницький — члени. Контрольну комісію обрано в складі: інж. Іван Мокрівський, Петро Кірик, Люба Артимишин, Михайло Середович, Микола Станько.

Дотеперішній голова і основник Коміт. Яворівщини інж. Стефан Кульчицький з уваги на поганий стан здоров'я відмовився прийняти обов'язки діючого голови. Збори в признанню його заслуг для Яворівщини вибрали його почесним головою і членом Редакційної колеґії.

Опісля відбулася мистецька програма, присвячена 80-літтю проф. Романа Придаткевича. Про видатного земляка доповідала мґр Марія Масюк. В доповіді подано короткий життєпис проф. Романа Придаткевича і дані про його музичну і композиторську працю. Роман Придаткевич скрипаль віртуоз і за словами наших музичних знавців один з найвизначніших українських композиторів.

У мистецькій програмі брали участь молоді і добрі бандуристки Олена і Віра Шумилович, молодий і талановитий скрипаль проф. Адріян Бриттан зі співучастю піяніста Ґарі де Паскваліо.

Ювілят проф. Роман Придаткевич грав свої композиції при акомпаньяменті професор Дарії Гординської Каранович.

Всіх виконавців публіка тепло оплескувала, відчуваючи що має перед собою справжніх мистців. Особливо сердечно вітали земляки ювілята проф. Романа Придаткевича, його гру нагороджували, стоячи рясними оплесками, а прикінці йому і його дружині Лідії присутні співали кількакратно „многая літа".

Мистецькою програмою проводив Мирослав Гентош, закінчивши її піснею про Яворів „Не забути нам тебе ніколи".

Увечорі відбувся бенкет, присвячений найстаршому і заслуженому громадянинові, колишньому директорові гімназії Теодозієві Ставничому, у його 90-ліття. Бенкетом проводив мґр Маріян Маренін, який подав огляд життя і педагогічної праці ювілята а зібрані відспівали многоліттє. Мґр Олена Климишин згадала заслуги колишніх учителів і виховників яворівської гімназії сл.п. Олександри Ставничої, дружини ювілята, Івана Чмоли, сл.п. д-ра Маркіяна Терлецького та інших. Ред. Андрій Гукало прочитав спомин про письменника-яворівця Осипа Маковея. Відчитано привіти від Комісії Реґіональних Дослідів і Публікацій при НТШ, Реґіональних Комітетів, від інж. Степана Кульчицького та приватних осіб. Від Об'єднання Збаражчан З'їзд вітав Антін Батюк, від Українського Робітничого Союзу Іван Олексин, голова і Йосиф Харина, директор Оселі „Верховина".

Після бенкету учасники З'їзду забавлялися до пізна при звуках оркестри. Треба підкреслити замітне число молодих учасників.

В неділю, 15-го червня ц.р. Службу Божу і Панахиду в гарній церкві гуцульського стилю відправили колишні учні яворівської гімназії „Рідної Школи" — о. шамбелян Василь Середович і о. Остап. О. Василь виголосив гарну проповідь.

Три покоління дружньо провели два дні разом, у родинній атмосфері. Від'їздили додому, щоб вкоротці стрінутися знову.

Йоанна Гентош

Відділ УККА в Бріджпорті відзначатиме 25-річний ювілей

На зборах членів Відділу УККА та всіх Українських Організацій обрано Ювілейний комітет, до якого входять всі члени Управи Відділу УККА та представники від українських організацій в Бріджпорті, Конн.

Головою Ювілейного комітету обрано Мирослава Стахова, секретарем Ярослава Гуру, а касиром Тараса Сливінського.

На цих самих зборах приділено відповідні праці членам Комітету. Василь Бабій і Йосиф Сливінський мають збирати оголошення до пропам'ятної книжки, та її видати. Стефанія Бабій займеться висилкою запрошень та квитками. Господарську ділянку перебрали Ольга Пендаківська і Марія Сливінська, а мистецьку програму Василь Пелещук. До написання історії Відділу УККА в українській і англійській мовах обрано Ярослава Шумигору і Вол. Болонного. Інформація і оголошення в пресі; в українській мові Яр. Гура, в англійській — Анна Кучма. Кажна Комісія має виконувати своє завдання, щоб цей Ювілей випав якнайкраще.

Свою участь в Ювілейнім відзначуванні зголосилися голова УККА проф. Лев Добрянський, та екзекутивний директор мґр Іван Базарко, посадник міста Н. Панузіо, губернаторка Елла Ґрассо. Конґресмени і сенатори стейту Коннектикат, голови відділів УККА стейту Коннектикат.

У мистецькій програмі виступлять; співачка Рената Бабак, пластунки з піснями, танцювальна група „Дніпро", та об'єднаний церковний хор.

Ярослав Гула

Замість квітів на свіжу і далеку могилу в Австралії
бл. п. Софії Пасічинської
Бабуні моєї Нозетки Нілі —
пересилаю 50.00 дол.
на будову Української Церкви в Керґонксоні, Н. Й.
•
Родині Покійної висловлюю найщиріші співчуття.
Юньйон, Н. Дж. Марія ГЕРУС

Ділимося сумною вісткою, що 26-го серпня 1975 року на 72-му році життя, з волі Всевишнього відійшла у Вічність у Клівленді, Огайо

пані-матка МИХАЙЛИНА ЛЕЩИШИН з роду ЧАРКІВСЬКА

ЗАУПОКІЙНА ЛІТУРГІЯ та ПОХОРОН відслужено в Українському Православному Соборі св. Володимира в Пармі, Огайо, а Тлінні Останки похоронено на Православному цвинтарі в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Сумом оповиті:
Протопресвітер ДМИТРО — чоловік
син — ЗЕНОН з дружиною ОРИСЕЮ і дітьми
донька — ЕЛЕОНОРА з чоловіком МИРОНОМ ТРЕМБЛЮКОМ та дітьми
донька — ТАМАРА і сестра чоловіка ВАРВАРА з чоловіком ОСТАПОМ та племінник ВОЛОДИМИР з дружиною СОНЕЮ

30. 8. 1975

ПОДЯКА

Дня 10-го липня 1975 року упокоївся в Бозі наш Найдорожчий

Д-р Проф. МИКОЛА ЧУБАТИЙ

похоронений дня 19-го липня ц. р. на українському католицькому кладовищі Святого Духа в Гемптонбурґ, Н. Й.

Цим висловлюємо нашу щиру подяку Всім, що віддали Покійному останню прислугу, а нам виявили співчуття і прийшли з допомогою.

Насамперед щиро дякуємо Преосвященним Владикам, Їх Ексцеленції Єпископові Йосифові Шмондюкові і Їх Ексцеленції Єпископові-Помічникові Василеві Лостенові за відслуження Парастасів в днях 17 і 18 липня. Наша щира подяка зокрема, Владиці Йосифові за відвідини у шпиталі; за відслуження Заупокійної Св. Літурґії та похоронних Обрядів; за прощальні слова над домовиною в церкві; за супровід Тлінних Останків на кладовище і за покриття коштів поминок.

Щиро дякуємо о. Парохові Осипові Панасюкові за відвідини у шпиталі; за вділення Найсвятіших Тайн; за співслуження у всіх похоронних Богослуженнях і за прощальне слово.

Висловлюємо нашу щиру дяку отцям Духовним, що брали участь у Богослуженнях, у церкві і на кладовищі: о. д-рові Василеві Федашеві, о. Петрові Чаусові, о. Левові Моско і о. Романові Білецькому.

За прощальні слова над домовиною наше щире слово подяки: мін. Юліянові Ревасві, д-рові Василеві Лециикові, д-рові Володимирові Бачинському, д-рові Миколі Чировському, д-рові Ярославові Падохові і ред. Василеві Качмареві.

За несення домовини на кладовищі дякуємо щиро: д-рові Ярославові Падохові, д-рові Василеві Лециикові, ред. Василеві Качмарові, п. В. Суслі, вже тепер бл. п. д-рові Михайлові Сосновському, д-рові Богданові Бабієві, проф. Романові Левицькому і д-рові Миколі Чировському.

Передаємо нашу щиру подяку д-рові Богданові Бабієві за моральну підтримку в час недуги Покійного і за Його готовість прийти кожночасно з допомогою. Дякуємо Йому теж за зорганізування хору.

Велике спасибі проф. Романові Левицькому, диригентові за диригування хором і за проводження всіма співами. Щиро дякуємо хористам: п. В. Королеві, д-рові Б. Бабієві, п. Т. Шумейкові, д-рові В. Лециикові і дяконові І. Терлецькому.

Наша сердечна дяка Всім, що відвідали Хворого в шпиталі, що брали участь у Парастасах і Похоронах; Усім, що виявили нам співчуття; що офірували на Служби Божі. Щиро дякуємо також Тим, що дарували квіти, або датки замість квітів.

Зокрема наше сердечне спасибі Марії і д-рові Ярославові Макарушкам за офірування 30 григоріянських Служб Божих.

Хай Добрий Господь винагородить усіх Вас сторицею.

ЯРОСЛАВА ЧУБАТА з ДІТЬМИ і ВНУКОМ
644 Shannon Way, Lawrenceville, Ga. 30247

Замість квітів на свіжі могили наших Приятелів
бл. п. о. совіт. Володимира Демчука,
бувшого пароха села Галичанів, пов. Городок коло Львова
Його Дружини Марії і Його Сина Романа
складаємо 25.00 долярів на фонд видання „ЩОДЕННИКА НК УГА".
•
Дочці п-і Дарії Степаняк і Родині висловлюємо наші сердечні співчуття.
Нюарк, Н. Дж. МИХАЙЛО і ОМЕЛЯ ЦЯПКИ
•
В-во „ЧЕРВОНА КАЛИНА" за пожертву складає подяку. Ваш даток буде вміщений в книзі, що вже в найближчому часі появиться друком.

Статистичні пророцтва

(Продовження зі стор. 2-ої)

Північній Америці є вдвічі менший за приріст „кольорових" подруж.

Останні світові конференції Об'єднаних Націй в Букарешті та Римі виявили, що Китай, Індія, Бразилія та Альжир не хочуть навіть чути про якенебудь обмеження приросту народин.

Навпаки, уряд Альжиру проголосив недавно державну допомогу родинам, що мають більше як п'ятеро дітей, маючи надію збільшити тим шляхом кількість свого населення до 30 мільйонів. Уряд Бразилії не залишився також позаду і робить усі заходи, щоб збільшити вдвічі кількість свого населення та „дігнати" Америку з її 205 мільйонами мешканців.

Абстрагуючи від достовірності статистичних даних та віри у 100 відс. сповнення усіх пророцтв і прогноз, базованих на тих даних, мусимо, проте, погодитися з тим, що в обличчі щораз більшого харчового та енергетичного голоду, демографічна ситуація в світі не видається дуже рожевою.

Дитячі світлички в Клівленді

Одним з найважливіших питань часу це справа дошкілля і світличок. Щоб світлички дали бажаний всіма вислід, передусім зрозуміння і співпраці батьків. Кожна українська родина повинна стати членом української виховної системи, якої підставовою клітиною є світличка.

Понад 20 років тому члени 33-го Відділу СУА ім. Лесі Українки створили першу на терені Америки світличку в Клівленді, Огайо і опікуються нею досьогодні.

Заняття відбуваються кожної суботи, у приміщенні „Рідної Школи", від год. 9-ої до 1-ої по полудні. Це дуже корисне приміщення, бо батьки привозять рівночасно до одного будинку дошкільних і старших дітей.

Основою виховання української дитини є його рідне довкілля, в якому дитина перебуває вже від третього року життя. В цім середовищі, де плекається рідну мову, спів і українську духовість, дитина стрічає багато дітей — таких самих малих громадян як вона, з якими заприязнюється, в їхньому гурті набираючись національних почувань, і з цими ж дітьми вона колись в майбутності співпрацюватиме на громадській ниві.

Що конкретного дали в минулому році світлички, чого навчилися наші малята та що відвідали?

Перегляд зайнять і активності в світличці 33-го Відділу СУА, в якій вчили М. Футей та Г. Яцишин дає такі вислідн:

В березні ц.р. відбувся день світлички з програмою у двох частинах. Першу частину програми присвячено Тарасові Шевченкові. Діти частинами виголошували вірш: „Портрет Т. Шевченка", відспівали пісню, „Поклін Тобі Тарасе", всі відрецитували „Шевченко наше сонце". У другій частині малі школярики співали, виконуючи відповідні рухи до слів пісень: „Чорний баран", „Була киця", „Ведмідь", „Два пальці", „У лісі на поляні", „Веселе щасливе дитяче життя" і „Ой у лісі малі діти". На закінчення відбулася інсценізація казки „Три свинки і рінка".

Другою з черги імпрезою було свято матері, під час якого діти деклямували матерям віршики, вручаючи зроблену в садочку власноручно квітку.

Третя імпреза — закінчення шкільного року. Діти, прибрані в костюми інсценізували казку „Снігурочка" опісля отримали „дипломи" зі закінчення садочкової науки.

Друга світличка, якою опікується 12-ий Відділ СУА ім. „Олени Пчілки", має своє приміщення у власній домівці СУА. Є вона вивінувана в модерне устаткування і безліч забавок та ігор. Діти були поділені на два відділи з українською і українсько-англійською мовою. Заняття відбувалися двічі в тижні, для кожного відділу. Учительки Т. Космос і О. Топорович, вкладаючи багато праці, приготовили з дітьми кілька імпрез.

У вересні — дитячу маскараду, в грудні різдвяну програму, в березні Шевченківське свято, в травні День матері. На закінчення шкільного року діти з батьками були в ресторані, де отримали свої „дипломи". Багато скористали наші малятка, відвідуючи з учительською місцевий звіринець, летовище і протипожежну станцію.

Зорганізований при цій світличці кружок матерів багато допомагає в улаштуванні дітячих забав та імпрез.

Пам'ятаймо, що найважливіший час в духовій структурі дитини, це час між 3-ім і 6-им роком життя, це неначе різьба в граніті, сліду якого не можна вже ніколи стерти.

Батьки, новий шкільний рік за плечима, не забуваймо свого обов'язку привести свою дитину до рідної світлички.

Емілія Воляник

Відкриття

GRAND OPENING

Українського Ресторану

в СУБОТУ, 6-го ВЕРЕСНЯ 1975 РОКУ
о год. 12-ій дня — до ранку.

140-142 Second Avenue, New York, N.Y.
(між 8-9 вул.)

УКРАЇНСЬКА та ЕВРОПЕЙСЬКА КУХНЯ.
В день відкриття даром вино і перекуски.
ЗАПРОШУЄМО ВСІХ.

КВІТИ НА ВСІ НАГОДИ

Українська Квітярня
"FERNCO" FLORISTS

Китиці — Корсажі —
Прикраси могил —
Весільні квіти —
Шпитальні квіти —
Похоронні вінки.

Солідна обслуга, скора доставка.
Власники: Джім Мельничук — Вік Романишин.
890 Springfield Ave., Irvington, N.J. Tel.: 371-4197

Український Католицький Цвинтар
СВ. ДУХА, Hamptonburgh, N.Y.
По інформації прошу писати або тел.:
(914) 476-0764
Holy Spirit Ukrainian Catholic Cemetery
25 Chestnut Street, Yonkers, N.Y. 10701

Дивізійники відбули...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

тецьким керівництвом Олега Гензи та до гри власної оркестри при супроводі Тараса Левицького, здобув рясні оплески признання, виконуючи „Привіт" та „Верховино" (у гуцульських строях), а на закінчення концерту бравурний гопак в українських народних строях. Дивізійна Капеля Бандуристів і Хор при Станиці Братства кол. вояків 1-ої УД УНА в Ню Йорку під мистецьким керівництвом Володимира Юркевича та диригентурою Осипа Головацького виконала під рясні оплески публіки ряд дивізійних і повстанських пісень, що дуже влучно підходили до характеру вояцької зустрічі.

Попереднього дня, в суботу 30-го серпня, відбулися в пополудневих годинах зорганізовані Крайовою Управою Братства кол. вояків 1-ої Української Дивізії УНА в ЗСА ділові наради Станиць Братства на Сході ЗСА, в яких взяли участь голова Головної Управи Братства д-р Роман Дражньовський, члени Гол. Управи Ст. Мазурок і Р. Кобрин, головний предсідник УРСоюзу мгр Іван Олексин (також кол. вояк У.Д.), проф. Іван Телюк, члени Президії Крайової Управи Братства в ЗСА з Детройту — заст. голови Мирослав Трешневський, секретар Любомир Татух і Богдан Середюк, орг. реф. Осип Ворик, як також члени Крайової Управи на Сході ЗСА — заст. голови на Схід мгр Богдан Артимишин, І. Колодій, мґр Олександер Луцький та представники Братства „Броди-Лев" і Станиць Братства з Ню Йорку, Ньюарку, Філядельфії, Ню Гейвену, Гартфорду, Лігайтону, Рочестеру й Бриджпорту. Голова Крайової Управи інж. Юрій Тис - Крохмалюк з Детройту, який через поновну операцію не міг прибути на цю зустріч, передав свій привіт і напрямні праці, награвні на тасьмі. Зокрема, сердечно привітали зібрані на нарадах дорогого гостя з України побратима по зброї десятника артилерійського полку Української Дивізії Лева Федорука, який, діставшись у боях під Бродами у большевицький полон та відбувши довголітню кару у спец. каральних таборах на Сибірі, повернувся із засланая аж по 28-и роках при кінці 1973 р. в рідні сторони в Західній Україні і тільки тому три місяці, завдяки невтомним стараниям дружини й сина, удалося йому, по тяжких трудах одержати дозвіл на виїзд до родини в ЗСА. В товариській гутірці побратим Федорук ділився цікавими відомостями з часів післябрідської ситуації та свого побуту на засланні.

В ділових нарадах, які відкрив голова Станиці Дивізійників в Ню Йорку Роман Данилюк як господар Зустрічі, а проводив ними заст.голови Крайової Управи на Схід мгр Богдан Артимишин, обговорено ряд організаційних справ у зв'язку з 14-им Крайовим Делегатським З'їздом Братства Дивізійників у ЗСА, що відбудеться в днях 4-5-го жовтня ц. р. в Детройті, видавничі справи Братства, збіркову акцію на видання Історії Української Дивізії, допомогу родинам по полеглих вояках, утримання гробів полеглих вояках Дивізії, організовану участь дивізійників у посвяченні пам'ятника на гробі кол дивізійного капеляна Архиєпископа УАПЦ Іова Скакальського, що відбудеться в суботу, 13-го вересня ц. р. в Бавнд Бруку, та інші актуальні справи.

Вечором того дня після нарад відбулася товариська зустріч та забава.

Слід згадати, що учасники зустрічі як теж і численні гості взяли участь в неділю перед полуднем у Богослуженні, яке в церкві св. Володимира у Глен Спей відслужив її парох о. Роман Білецький до співу принагідного хору під управою диригента Михайла Добоша з Ньюарку.

Олександер Луцький

Українська середня школа в Римі

У вільному світі існує лише одна всеукраїнська середня школа, яка своїм академічним рівнем і умовами науки перевищує всі українські суботні й вечірні школи та більшу половину державних шкіл.

На жаль, вона не вповні використана і її вартість — недоцінена. Вона має можливості побільшити свої приміщення, але коли ті, що вже існують невикористані — то грозить занепад.

Школа має шість кляс. До першої кляси можуть вступати учні у віці коло 11 років (11 - 12). Вступ є також відкритий до вищих кляс.

Мала кількість учнів уможливлює тісний зв'язок і співпрацю з професорами. При цьому заохочується учнів до науки і професори піддержують найвищий академічний рівень. Школу признають університети Канади і Америки, де тепер студіює декілька її матурантів.

Поза школою є велике поле до попису в різних ділянках, відповідно до особистих зацікавлень кожного учня. Дотримуючись думки, що в здоровім тілі — здорова душа, спорт займає важливе місце в щоденній програмі. Копаний м'яч, кошиківка, відбиванка і теніс є найбільше популярними.

Власна ініціятива і творча думка грає велику ролю у ділянках таких, як наприклад: театр, церковний і народний хор, спів, літературні гуртки, шкільна газетка, „Молода Муза" (поети, письменники і драматурги), інструментальна оркестра, малярство, мистецтво взагалі), сценічне мистецтво, фотографія, дискусія, друкарство, самодіяльність... Учні часто влаштовують академії, а „Веселий Вечір" в дечому подібний до таборових ватер. В житті учнів не бракує радости і розваги, проте легковажити обов'язків не дозволено.

Всі учні мають можливість плекати свою духовість і побожність та глибше пізнавати себе та Бога. Метою цієї школи є відповісти на потреби нашої еміграції, приготовляючи нове покоління свідомих громадських діячів і патріотів, а також кандидатів до священичого стану. У мене на думці Українська Мала Семінарія в Римі, Італія, під проводом оо. Селезіян, які цілковито віддали себе на службу Богові й Україні.

Сам закінчивши цю школу, пишу з особистого досвіду й заохочую кожного свідомого хлопця чи батьків, які були б зацікавлені звертатися на адресу:

480 via Boccea 00166
Rome, Italy

Лев Б. Стельмах

ЧИ ВАША ДИТИНА ХОДИТЬ ДО УКРАЇНСЬКОЇ СВІТЛИЧКИ? ЗВЕРНІТЬСЯ У ЦІЙ СПРАВІ ДО ВИХОВНОЇ РЕФЕРЕНТКИ ВІДДІЛУ СУА, ЩО Є У ВАШІЙ МІСЦЕВОСТІ.

М'ясо і ковбасні вироби

за німецьким виробом для смакунів.
Вироби у власній фабриці ковбас.
ТІЛЬКИ ОДНА ЯКІСТЬ — НАЙЛІПША
яку найліпше люблять господині і цілі родини.
Зайдіть до найближчої крамниці KARL EHMER

KARL EHMER PORK STORES

Головна крамниця:
63-35 Fresh Pond Road — Ridgewood - Brooklyn, N.Y.
Філії крамниць в Ню Йорку і поза містом.

З життя парафії св. Юрія Переможця в Мінеаполісі

Червень — найбільш перевантажений місяць імпрезами; закінченням шкіл, весіллями, виїздами до таборів. Вже в останню суботу в травні дітям нашої школи важко було сидіти в клясах, їхні думки з трудом концентрувалися на заняттях, тому в цей час ми повторили з ними пророблений матеріял. Цього року прийшлося скоротити дату закінчення навчання, з 14-го червня перенесли на 8-ме, бо деякі учні вже 8-го червня виїздили до табору.

7-го червня в суботу ми провели з дітьми останню пробу, роздали свідоцтва успішності з подарунками (книжечками), відбули конференцію з батьками про їх пляни на наступний учбовий рік, приготовили зало для обіду на неділю (в зв'язку з закінченням учбового року) і діти, сподіваючись додаткових подарунків від батьків розійшлися додому. Рік пройшов успішно. Діти показали гарні успіхи й дістали гарні свідоцтва. Не забуваймо, що це діти, які прийшли до школи, не розуміючи ні одного українського слова.

У неділю, 8-го червня по Службі Божій, в церковній залі, приготовили обід сестриці парафії: Варвара Мороз, Галина Єрко на чолі з головою Оленою Стеценко та батьками дітей, які обслуговували гостей на залі, а це: п-і Безуська, Марта Мороз, Анна та Роберт Елліот. Перед обідом була маленька програма, яку приготовили діти. Вступне слово перед програмою сказав о. настоятель Микола Годинський, а відкрила її Христина Елліот молитвою „Христос Воскрес", потім діти відспівали кілька пісень під акомпаніямент Кіри Цареградської: „Ой минула вже зима", „Ку - ку", „Я лисичка", „Зайчик" та інші. Діти деклямували віршики: Джулі Безуська — „Киця"; Джой Мороз (2 роки) „Котик"; Джімі Мороз (4 роки) „Правда ж мамо!"; Роксоляна Елліот (5 років) „Калина" — Т. Шевченка; Петі Безуська (8 р.) — „Кого я люблю"; Христина Елліот (6 р.) — „Маленька" К. Перелісної; Таня Елліот (8 р.) — „Село" з поеми „Княжна" Т. Шевченка, а тоді три сестри Елліот Таня, Тіна і Роксі проспівали „Садок вишневий" і виконали мелодекламацію „Зоре моя вечірняя" — Т. Шевченка також з поеми „Княжна" під акомпаніямент Кіри Цареградської. Виступи дітей нагороджено щедрими оплесками.

У заключному слові керівник школи інж. Валентина Єрмоленко подякувала учителям: Наталії Турчманович, Інні Елліот, Марії Товстопят і Борису Мельниченко за працю і допомогу в школі, дякувала сестрицям за смачний обід, Управі парафії за дотацію грошей, яку вони давали на підтримування школи. Після офіційної частини о. настоятель висловив подяку керівникові школи і поблагословив страви.

В цьому часі середню школу і університет закінчили колишні учні Школи Українознавства, діти наших парафіян: Наталія Сингаївська — продовжуватиме музичну освіту в консерваторії стейті Огайо (неодноразово нагороджена за свої виступи); Оксана Корсунська — прийнята до Мінесотського університету, активна в Пласті. Наталія й Оксана є активними членами хору „Дніпро" в Твін - Сіті; Маруся Семенюк — закінчила Мінесотський університет за фахом „Спіч терапі"; Аркадій Сингаївський — закінчив Мінесотський університет, прийнятий до „Медікал Скул"; Юрій Мельниченко — закінчив „Юнайтед Стейт Навал Академі" зі золотою медалею в чині Енсайн(а). В жовтні йде до Летунської Морської Школи на Флориду-Пенсіколь.

Дня 15-го червня на Саут Ієт Мінеаполіс, в районі якого є наша церква відбувся „Нейбородг Парейд". Спеціяльний автобус обвозив, цих що бажали подивитися на історичні місця, де перебувала колись св. Антоній і на Дінкітаун, з його крамницями та ресторанами. У нашій церковній залі з цього приводу була приготована мистецька виставка різних українських речей: кераміка (роботи п-і Люби Перчишин) та інших, писанки також її із візерунками Трипільської культури та інші, різьба в дереві, ляльки в народних строях (п-і А. Кість), образи святих і відповідна релігійна література, альбом українських рядянних і великодних карток, мапа України і до цього всього українські страви: борщ червоний і білий, голубці, бігос, вареники і різне печиво включно з пасками. Через нашу залю пройшло понад сто осіб в більшості молодь, а також родини з дітьми. Під час гутірки з ними насвітлювано українське питання в минулому й тепер, заторкувалося історію, у якій розрізнялася культура Москові, коли вона постала, її прагнення, віковічна боротьба українців з наїзником при цьому згадувано Валентина Мороза, Леоніда Плюща та інших, а також історію заснування нашої парафії. З обміну думками зі сестрицями, які провадили гутірку з гостями, виявилось, що всі були захоплені історією українського народу, красою експонатів, а також гостинністю.

В. Л.

П-ні ЛІДІЯ КОЛЛАРД просить своїх Знайомих, щоб її відвідали в Nursing Home — Newark Health and Extended Care Facility, Sussex & 65 Jay St., Newark, N.J. Доїзд автобус ч. 24 в напрямі S. Orange. По ближчі інформації прошу дзвонити — (201) 399-7773
Омелян Суховерський

IN MANY INSTANCES SYMPTOMS SUCH AS:
SOUR STOMACH
ACID INDIGESTION
FLATULENCE
GAS BLOATING
BELCHING
GAS PAINS
HEARTBURN
SOUR BREATH
TEMPORARY IRREGULARITY
SIMPLE HEADACHE
May Be Caused By Irregularities or Occasional CONSTIPATION
5 - 3 GRAM PACKETS OF J. MILLER'S PURE HERB COMPOUND #6 ONLY $5.00
OR PICK UP PERSONALLY
KINNEY BUILDING
4TH FLOOR - ROOM 403
If No Results Money Refunded
THE MILLER CO., INC.
790 BROAD STREET
NEWARK, N. J. 07102

Потрібно українського бібліотекаря до Гарварду

З 1-им жовтня 1975 р. потрібно до Вайднер бібліотеки в Гарвардському університеті українського бібліотекаря, спеціяліста від української бібліографії.

Зацікавлені повинні негайно потелефонувати по детальні інформації до Українського Наукового Інституту.

Число тел.: (617) 496-4053

Real Estate

Union, N.J.
1 род. дім, 7 кімнат, кухня, їдальня, сальон, 1 спальня і лазничка на 1-ім поверсі, 3 спальні на -2-ім. Оливне огрівання, алюм. вікна. $35,000.00.
Newark - Vailsburg
1 род. дім, 2 блоки до укр. школи, ranch house, мод. устаткування.

Alexander Smal Agency
896 Springfield Avenue
IRVINGTON, N.J.
Tel.: (201) 374-4400
веч. (201) 372-1116
(між 7-9 веч.)

Пошукую двоюрідного брата ПОВХИМА КАЛИТУ віці 46 й 48 роками, перебував у Лондоні, Англія. Прошу Повхима або хто знав його щоб про нього, або кого чув про нього, писати до: Thomas Bogdaniec 3546 W. McLean Avenue Chicago, Ill 60647 Tel.: 235-3417

FARMS & CO. HOMES
НАЙКРАЩІ ПОСІЛОСТІ ВСІХ РОДІВ
KOPP OF KERHONKSON, NY
(914) 626-7500

REAL ESTATE

ДІМ на ПРОДАЖ
Дім в Квінсі, в сусідстві Джамейка Естейтс, 3 спальні, кухня, на підлогах, 2 холодільники, пралька, сушарка, сторм. вікна та сітки. $40,000. Власник переходить до іншого стейту, Продає сам, без ніяких посередників. Близько сабвею. Тел. (212) 657-8247.

Gateway to Finger Lakes: 5 acres of hickory grove. 2 story frame home, 2 bedrooms and bath. Large enclosed porch. 2-story garage, wired. 22 x 15 log cabin. Macadam road. Adjacent to large lake. $22,500.00. Large tracts of investment acreage starting from $200.00 per acre. Ukrainian church and families in area. Free brochures on all types of listings.

Makitra Real Estate, Inc.
4 West Steuben Street
BATH, N.Y. 14810
607-776-2468 or 607-776-2386

Добрі новини!!! Найнижчі оплати пересилки. Жадна інша фірма немає нижчих цін коштів пересилки, як Intertrade Express Corp. Це означає, що Ваші кревні дістануть більше вартости, як передтим. Замовляйте тепер. Тільки через Intertrade Express Corp. ТІЛЬКИ

Найліпший дарунок в Україну
СПЕЦІЯЛЬНІ СЕРТИФІКАТИ РУБЛІВ

Intertrade Express Corp. ПЕРШІ це Вам сказали і Ваші кревні сказали ТАК. За Спеціяльні Сертифікати Рублів Ваші кревні можуть дістати все що хочуть за незначну частину від регул. ціни. Це так наче їдете до крамниці з $100.00, а одержите за $200.00 або $300.00 вартости товару або навіть більше. Intertrade Express Corp. радо пішле Вам доказ цього, абсолютно даром. Спеціяльні Сертифікати Рублів можна також виміняти за готівку по найвищій ставці, регулярних рублів.
ПОВНА ГАРАНТІЯ. НАЙСКОРІША ОБСЛУГА.
Доставa около 3 тижні. Ставка на ОДИН СПЕЦІЯЛЬНИЙ РУБЕЛЬ Є $2.55, ЦЯ СТАВКА Є КОМПЛЕТНА, АБСОЛЮТНО ЖАДНИХ ІНШИХ ДОПЛАТ. Жадайте наших дарових ілюстрованих каталогів. ЗАМОВЛЯЙТЕ ТЕПЕР. ЗАМОВЛЯЙТЕ ТІЛЬКИ ЧЕРЕЗ

INTERTRADE EXPRESS CORP.
125 East 23rd Street
П'ятий поверх
New York, N.Y. 10010
Tel.: 982-1530

ДУЖЕ ВАЖНЕ АВТОМОБІЛІ
Повна гарантія.
Найскоріша доставa.
ВИБЕРІТЬ З ЦИХ НОВИХ МОДЕЛІВ.
Zhiguli VAZ 2101 US $3,574.00
Найновіший, удосконалений, експортовий модель Zhiguli VAZ 2103 US $4,096.00
Zhiguli VAZ 2102 Station Wagon US $3,939.00
Export model Moskvitch 412 IE US $3,624.00
Moskvitch 408 IE US $3,333.00
Moskvitch 426 IE Station Wagon US $3,781.00
Moskvitch 427 IE Station Wagon US $4,057.00
Новий, удосконалений Zaporozhets ZAZ 968 AE US $2,600.00
Жадайте нашого спеціяльного білетеню з ілюстраціями автомобілів.
АПАРТАМЕНТИ
УЖИВАНИЙ ОДЯГ для ВІДВІДУВАЧІВ з СССР
Жадайте нашого спеціяльного білетеню.
Маємо 26 р. досвіду у тому бизнесі і маємо багато тисяч задоволених покупців.

ARKA Company DEPARTMENT STORE
48 E. 7th St.
Tel. GR 3-3550, New York, 10003
КНИЖКИ — ДЛЯ ШКОЛИ І ДОМУ В АРЦІ.

FEMALE

ПОТРІБНО ЖІНКИ
до опіки над частинно спаралізованою особою (жінка).
Тел. в Ню Йорку —
Call:
(212) 477-0344

ПОШУКУЄМО ЖІНКИ
до опіки над 4-літнім хлопчиком, від понеділка до п'ятниці, по 8 год. денно. Прошу телефон. вечорами в год. 6-9.
(212) 786-5990

Housekeeper
— 5 days, Northern New Jersey.
(201) 891-7826

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСоюзу

СУБОТА, 13-го ВЕРЕСНЯ 1975 р.

НЮАРК-ІРВІНГТОН, Н. Дж. Місячні збори 371 Відд., о год. 7-ій веч. в залі УНДому в Ірвінгтоні. Прохається чл. вирівняти вкладки. — Стефанія Степіль, гол., Вол. Шпирка, заст. гол., Леся Назарук, кас., Ю. Варанюк, фін. секр.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Місячні збори 3-ва св. Івана Хрестителя, о год. 7-ій веч. в УНДомі. На порядку: організування чл., збирання вкладок, роздача дивіденди та інші справи. — В. Вутковський, рек. секр.

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

КОВАЛЬЧИН
FUNERAL HOME
Completely AIR CONDITIONED
Займається Похоронами в стейті NEW JERSEY.
Ціни приступні для всіх. Обслуга чесна й найкраща. У випадку смутку в родині, кличте, як в день, так і в ночі:
WILLIAM F. RASLOWSKY, Manager
129 Grand Street (cor. Warren Street)
Jersey City, N.J. 07302
HEnderson 4-5131

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країв світу.
801 Springfield Avenue
IRVINGTON, N.J.
NEWARK, N.J.
ESsex 5-5555

SINKOWSKY
FUNERAL SERVICE
3535 East Tremont Avenue
BRONX, N.Y. 10465
Tel.: 863-2475
191 Avenue "A"
NEW YORK, N.Y. 10009
Tel. 674-3630
Директор ЙОСИФ СЕНКОВСЬКИЙ
Завідує влаштуванням похоронів в каплицях, положених в кожній районі міста. Похорони по мінімальних цінах.